

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΑΣΥΛΟΣΙΑΣ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ

Ἐφορῶν πάντας τοὺς τῶν διαφόρων 32
 Ὀρησκειῶν Κληρικούς, ὑπηκόους τε 32
 τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας καὶ ξένους, 34
 ὡς καὶ τὰ Μοναστήρια καὶ λοιπὰ 30
 αὐτῶν Καταστήματα.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
 ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1865.

—•—

Βπειδὴ ἡ ἀσυδοσία τῶν τελωνιακῶν δασμῶν, οὔσα τὸ κυριώτερον καὶ σπουδαιότερον τῶν προνομίων, τὰ ὁποῖα ἔκπαλαι ἐχορηγήθησαν εἰς τὰς διαφόρους κληρικὰς κοινότητας, ἀνενεώθη μὲν ἐν τῇ γενικῇ πρὸς πάντας καὶ ἀριδῆλῳ κιδεμονίᾳ τῆς Ὑψηλῆς Κυβερνήσεως, ἐδέησεν ὁμως ἵνα τεθῶσιν ὄροι τινές ἐπ' αὐτῆς, καὶ κανονισθῆ· διὰ τοῦτο, κατὰ τὸν ἐκδοθέντα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου Ὑψηλὸν Αὐτοκρατορικὸν Ἰραδέν, α'. θέλουσιν εἶναι ἐλεύθερα παντὸς τελωνιακοῦ δασμοῦ πάντα τὰ τε πρὸς διακόσμησιν Ἐκκλησιῶν καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν θρησκευτικῶν τελετῶν. β'. ἡ ἀσυδοσία αὕτη θέλει ἐξακολουθεῖ (ὡς παρακατιὸν γίγνεται δῆλον) βασιζομένη ἐπὶ τῆς τιμῆς, ἣτις προσδιωρίσθη ἐπὶ τῶν ἐτησίως ἀναγκαίων πραγμάτων διὰ τε τὸ προσωπικὸν τῶν καλογήρων καὶ καλογραιῶν ἐκάστου Μοναστηρίου, καὶ διὰ τὰ κοινωφελῆ αὐτῶν καταστήματα, οἷον ἱερατικὰ Σχολεῖα, Νοσοκομεῖα, Φαρμακεῖα, Ὀρφανοτροφεῖα, Σχολεῖα τῶν παιδῶν, (ἐν οἷς διδάσκονται δωρεὰν ἐσώκοιτοί τε καὶ ἐξώκοιτοι), Πτωχοκομεῖα, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

ΑΡΘΡΟΝ Α'.

Εἶσιν ἐλεύθερα τελωνίου ὅσα πράγματα δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τὰ ἐν τῷ Β'. καὶ Γ'. ἄρθρῳ ὡς ἐκ τῆς τιμῆς τῶν ἀναφερόμενα ἐτήσια ἀναγκαῖα τῶν Μοναστηρίων, τῶν ἱερατικῶν Σχολείων, τῶν Νοσοκομείων, τῶν Φαρμακείων, τῶν Ὀρφανοτροφείων, τῶν Σχολείων τῶν παιδῶν, ἐν οἷς διδάσκονται δωρεὰν ἐσώκοιτοί τε καὶ ἐξώκοιτοι, καὶ τῶν Πτωχοκομείων, καὶ τὰ ὁποῖα, πρὸς διακόσμησιν Ἐκκλησιῶν,

καὶ ἐκτέλεσιν ὀρθοσκητικῶν τελετῶν χρησιμεύοντα ἦσαν καὶ πρότερον ἐλεύθερα παντὸς τελωνιακοῦ δασμοῦ, τοῦτέστι:

1. Τὰ ὑπὸ τῶν μεγάλων Ἡγεμόνων πρὸς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Τάφου, καὶ λοιπὰς Ἐκκλησίας πεμπόμενα δῶρα.

2. Θῆκαι σταυρῶν, καὶ παντὸς ἱεροῦ κειμιλίου, κεκοσμημένου καὶ μὴ.

3. Ἱερὰ ποτήρια, δισκάρια, ἀρτοφόρια, λεκάναι, προχοΐδες, θυμιατήρια, δοχεῖα θυμιάματος, μικραὶ προχοΐδες, (κρυστάλλιναι, χρυσαὶ ἢ ἀργυραὶ), δίσκοι, καὶ λοιπὰ τῆς λειτουργίης σκευὴ χρυσᾶ, ἀργυρᾶ ἢ κεχρυσωμένα.

4. Μεγάλα καὶ μικρὰ κηροπήγια, δοχεῖα ἀνθέων κεκοσμημένα καὶ μὴ, ἄνθη τεχνητὰ, οὐρανοὶ, παραπετάσματα, λινὰ ὀθόνην τοῦ θυσιαστηρίου, περιστρόματα, (δουσεμέδες) ὑφάσματα μεταξωτὰ ἢ βαμβακερὰ διὰ στολισμὸν, κροσσοὶ καὶ σειράδια μεταξωτὰ, χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ, Ἐπισκοπικοὶ ῥάβδοι, καὶ πίνακες κεκοσμημένοι καὶ μὴ διὰ νὰ κρεμασθῶσιν εἰς τὰς Ἐκκλησίας.

5. Ἱερατικά ἐνδύματα, ἐρράμμένα ἢ ἄραφα, καὶ ἱερὰ ἄμφια διὰ πᾶσαν τάξιν κληρικοῦ.

6. Τάπητες μάλινοι ἢ μεταξόπτιλοι (κατηφεδένιοι), κεντημένοι μὲ χρυσόν ἢ ἀργυρον.

7. Πολυέλειοι καὶ πολυκάνδηλα Ἐκκλησιῶν ἀργυρᾶ ἢ ἐκ μετάλλου κεχρυσωμένου ἢ καὶ κρυστάλλου, δίοπτρα χρωματισμένα ἢ ἀχρωμάτιστα, φύλλα χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ, βαφαὶ καὶ εἰκόνες διὰ στολισμὸν Ἐκκλησίας, κηρίον χυμένον ἢ ἄχυτον, θυμίαμα, κομβολόγια, μικραὶ εἰκόνες χρυσαὶ ἢ ἀργυραὶ, ἀγάλματα μικρὰ ἢ μεγάλα, καὶ πᾶν εἶδος ζωγραφιῶν.

8. Ὅσα χρήσιμα τῇ προσευχῇ, εἶον σταυροὶ, μικραὶ εἰκόνες, κογχύλια καὶ κομβολόγια τὰ ὅποια κατασκευάζουσι τόσον αἱ καλογραφαὶ τοῦ λατινικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Μοναστηρίου, τοῦ ἁγίου Ἰωσήφ, καὶ τοῦ ἁγίου Τάφου, ὅσον καὶ οἱ καλόγηροι τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις

κειμένων λοιπών απάντων καταστημάτων, διὰ νὰ στέλλωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ ἀρχηγούς των.

9. Ὅργανα, ἀρμονίαι, βιβλία τῆς λειτουργίας, συλλογαὶ ἀσμάτων, ἐκκλησιαστικαὶ μουσικαὶ, καὶ πᾶν βιβλίον δι' Ἐκκλησίαν ἢ Μοναστήριον ἢ Σχολεῖον τόσον ἱερατικόν, ὅσον καὶ ἐπὶ τῷ διδάσκεισθαι ἐν αὐτῷ τὰ τῆς Ὁρησκείας ὠρισμένον, εἴτε ἐξ Εὐρώπης κομιζόμενον, εἴτε καὶ ἐν τινὶ τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Ἐπικρατείᾳ κειμένων μεγάλων Μοναστηρίων τυπωθὲν, καὶ ἀκολούθως εἰς ἄλλο τι μέρος τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας στελλόμενον.

10. Πάντα τὰ πρὸς οἰκοδομὴν καὶ διατήρησιν Ἐκκλησίας ἢ Μοναστηρίου ἢ τῶν τούτοις ὁμοίων καταστημάτων ἀναγκαιοῦντα, εἴτε ἐκ τῆς Αὐτοκρατορικῆς εἰς ξένην Ἐπικράτειαν στελλόμενα, εἴτε ἀπὸ ξένης εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν εἰσαγόμενα εἴτε καὶ ἅπαξ μὲν εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Ἐπικράτειαν εἰσαχθέντα, ἀκολούθως δὲ ἐξ ἐνός εἰς ἄλλο Μοναστήριον μετακομιζόμενα.

Τὰ εἰρημένα Ἐκκλησιαστικὰ πράγματα καὶ κοσμήματα θέλουσιν εἶναι ἐπίσης ἐλεύθερα τελωνίου, καὶ ὅταν χάριν ἐπισκευῆς ἤθελον στέλλεσθαι εἰς Εὐρώπην.

ΑΡΘΡΟΝ Β΄.

Θέλουσιν ἐπίσης χαίρει τὴν ἀσυδοσίαν τοῦ τελωνίου τόσον τὰ Μοναστήρια τῶν ἁγίων τόπων, τῶν Ἰησοῦιτῶν, τῶν Λαζαριστῶν, τῶν ἀδελφῶν τῶν χριστιανικῶν Σχολείων, ὀνομαζομένων τῶν Καπουσίνων, τῶν Δομινικανῶν, τῶν Καρμηλιτῶν, τῶν Φραγκισκάνων ἐκάστου τάγματος, ὅσον καὶ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ ἐλέους, αἱ καλογραῖαι τοῦ ἁγίου Ἰωσήφ, καὶ τοῦ ἁγίου Τάφου, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κληρικὰ τάγματα, τῶν ὁποῶν τὰ ὀνόματα δὲν ἀναφέρονται ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ.

Τὰ πρὸς διατήρησιν ἐκάστου καλογήρου ἢ καλογραίας ἀναγκαιοῦντα πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία προσδιωρίσθη

τέσσαρες χιλιάδες γρόσια, θέλουσιν είναι ἐλεύθερα τελωνίου. Τὰ πράγματα δὲ ταῦτα συνίστανται εἰς ἐνδύματα, ἐδώδιμα, μελάνην καὶ χαρτῖα διαφόρων εἰδῶν, καὶ λοιπὰ καλογήροις ἀνήκοντα.

Ἐάν τις καλόγηρος ἢ καλογραῖα ἤθελε φέροι ταμβάκον ἐξ Εὐρώπης δι' ἰδίαν χρῆσιν του, δύναται νὰ φέρῃ κατ' ἔτος ἑκατὸν πενήκοντα γροσίων τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν τοῦ μονοπωλείου τάξιν δέον ἵνα ληφθῇ 75 γρόσια τοῖς ἑκατὸν, θέλει ἀφαιρεθῆ ἐκ τοῦ ὅλου τῆς κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου τούτου χορηγηθείσης ἀσυδοσίας τοῦ τελωνίου.

Ἐάν ἡ Ὑψηλὴ Κυβέρνησις ἤθελεν ἀκολούθως ἀπαγορεύσει τὴν ἐξ Εὐρώπης εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Ἐπικράτειαν εἰσαγωγὴν τοῦ ταμβάκου, μ' ὅλον ὅτι ἡ ἀσυδοσία αὕτη θέλει παύσει, καὶ μ' ὅλα ταῦτα δύνανται οἱ εἰρημένοι καλόγηροι καὶ καλογραῖαι νὰ φέρωσι πάντοτε δι' ἰδίαν των χρῆσιν ἕως ἑκατὸν πενήκοντα γροσίων ταμβάκον ἐκ τῶν κατασκευαζομένων ἐντὸς τῆς Ἀυτοκρατορικῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ ἀφαιρῆται τὸ ἐν τῷ περὶ ταμβάκων κανονισμῷ προσδιωρισμένον τελωνιακὸν αὐτοῦ δικαίωμα ἐκ τοῦ ὅλου τῆς πρὸς αὐτοὺς χορηγηθείσης ἀσυδοσίας.

ἈΡΘΡΟΝ Γ'.

Ἐπειδὴ πάντα τὰ ἱερατικὰ Σχολεῖα, τὰ Νοσοκομεῖα, τὰ Φαρμακεῖα ἐξ ὧν πτωχοὶ καὶ ἄποροι λαμβάνοντες δωρεὰν φάρμακα θεραπεύονται, τὰ Σχολεῖα, ἐν οἷς διδάσκονται καὶ ἐκπαιδεύονται οἱ τῶν πτωχῶν παῖδες, ἐσώκοιτοί τε καὶ ἐξώκοιτοί, Πτωχοτροφεῖα, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια καταστήματα ἢ τινὰ ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἢ δύνανται νὰ ὦσι προσηρημένα εἰς τὰ ἐν τῷ β'. ἄρθρῳ ἀναφερόμενα Μοναστήρια, πρέπει νὰ δοθῇ καὶ εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἰδιαιτέρα καὶ ἐκ μέρους τοῦ τελωνίου ἀσυδοσία, ὡς ἐδόθη καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Μοναστηρίων:

1. Θέλουσιν εἶναι ἐλεύθερα τελωνίου πάντα τὰ πρὸς διατήρησιν ἐκάστου τῶν ἐν τοῖς ἱερατικοῖς Σχολείοις μαθητῶν ἀναγκαῖα πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ τελευτία τιμὴ προσδιωρίσθη χίλια ὀκτακόσια γρόσια κατ' ἔτος· τὰ πράγματα δὲ ταῦτα συνίστανται εἰς ἐδώδιμα, ἐνδύματα, τὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα, οἷον μελάνην, χαρτίον διαφόρων εἰδῶν καὶ κονδύλια, ἐργαλεῖα χημικὰ καὶ ἀστρονομικὰ, καὶ πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖον πρὸς ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν.

2. Τὰ διὰ τὴν κλίσιν ἐκάστου τῶν ἐν τοῖς Νοσοκομείοις ἀσθενῶν ἀναγκαῖα, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ προσδιωρίσθη μέχρι χιλίων τριακοσίων πενήκοντα γροσίων κατ' ἔτος· ταῦτα δὲ συνίστανται εἰς τροφὰς, φάρμακα, ἀσπρόρουχα, κραμβάτια, στρώματα, ἐφαπλώματα, διάφορα σκεύη καὶ ἐργαλεῖα χειρουργικὰ, δῶρα ἐλέους χάριν ὑπὸ τοῦ κοινῶς στελλόμενα, καὶ πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖον εἰς ἀσθενῆ ἢ εἰς κατὰσθημα καὶ κῆπον Νοσοκομείου.

3. Τὰ ἀναγκαῖα δι' ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς εἰρημένοις Φαρμακείον θεραπευομένων πτωχῶν, διατιμηθέντα κατ' ἔτος ἐννεακόσια γρόσια· τὸ δὲ ποσὸν τῶν δι' ἕκαστον Φαρμακείον ἐτησίως προσδιορισθησομένων γίγνεται γνωστὸν, εἰάν ὁ ἀριθμὸς τῶν πτωχῶν, οἵτινες ἐνοσηλεύθησαν εἰς ἕκαστον Φαρμακείον μίαν ἡμέραν μὲ τὴν ἄλλην κατὰ τὸ διάστημα δύο παρελθόντων ἐτῶν, ἤθελε πολλαπλασιασθῆ μὲ τὰ ἐννεακόσια· τὰ δὲ πράγματα ταῦτα συνίστανται εἰς τροφὰς, φάρμακα, ἀσπρόρουχα, καὶ σκεύη ἀναγκαῖα εἰς Φαρμακείον.

4. Τὰ ἀναγκαῖα δι' ἕκαστον ἢ ἐκάστην τῶν ἐν τοῖς Ὀρφανοτροφείοις ὄρφανῶν διατιμηθέντα ἐτησίως εἰς γρόσια χίλια ὀκτακόσια· καὶ ταῦτα δὲ συνίστανται εἰς τρόφιμα, ἐνδύματα, μελάνην, πᾶν εἶδος χαρτίου, κονδύλια, μολυβοκόνδυλα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα, εἰς βιβλία κεκοσμημένα, διδόμενα ὡς ἀμοιβὴ εἰς τοὺς μικροὺς παῖδας ἐν καιρῷ ἐξετάσεων, στεφάνους, κουτία, παιγνίδια.

δείγματα ψιλῶν πανικῶν, καὶ ἐργοχείρων, καὶ λοιπὰ ὑφάσματα, καὶ ἐν γένει πᾶν εἶ τι μαθήσει καὶ ἤθηκη, ἢ γεωργία καὶ τέχνη ἀναγκαῖον.

5. Τὰ ἀναγκαῖα δι' ἕκαστον ἐξώκοιτον μαθητὴν δωρεὰν ἐκπαιδευόμενον ἐν τοῖς Σχολείοις, ἐκτιμηθέντα εἰς τετρακόσια πενήκοντα γρόσια κατ' ἔτος· ταῦτα δὲ συνίστανται εἰς μελάνην, διάφορα εἶδη χαρτίου, κονδύλια, μολυβδοκόνδυλα, καὶ λοιπὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα· εἰς βιβλία κεκοσμημένα, τὰ ὅποια δίδονται δωρεὰν εἰς τὰ μικρὰ παιδία ἐν καιρῷ ἐξετάσεων, εἰς στεφάνους, κουτίαι, παιγνίδια καὶ πᾶν ἄλλο ἀφορῶν τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἀνατροφήν.

6. Τὰ ἀναγκαῖα ἑκάστῳ τῶν ἐν τοῖς Πτωχοκομίοις τροφοδοτούμενων ἐκτιμηθέντα κατ' ἔτος τρεῖς χιλιάδας καὶ πεντακόσια γρόσια· τὸ δὲ ποσὸν τοῦ ὅλου τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια θέλουσι προσδιορισθῆ ἑτησίως δι' ἕκαστον Πτωχοκομειὸν γίνονται γνωστὰ, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν διατραφέντων εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἡμέραν μετὰ τὴν ἡμέραν κατὰ τὸ διάστημα δύο προηγουμένων ἐτῶν πολλαπλασιασθῆ ἐπὶ τῶν τριῶν χιλιάδων καὶ πεντακοσίων γροσίων· τὰ δ' ἐν τῷ παραγράφῳ τούτῳ ὑπονοούμενα πράγματα συνίστανται εἰς τροφίμα, φάρμακα, καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα τοιούτοις Πτωχοκομείοις.

ΑΡΘΡΟΝ Δ.

Αἱ ἐν τῷ Β' καὶ Γ' ἄρθρῳ προσδιορισθεῖσαι τιμαὶ ἠριθμήθησαν εἰς νομίσματα καθαρὰ, δηλαδή· ἡ μὲν Ὁθωμανικὴ λίρα, γρόσια ἑκατόν· τὰ δὲ λοιπὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἀναλόγως· πέντε δὲ ἀργυρᾶ εἰκοσάρια, μία λίρα Ὁθωμαν.

ΑΡΘΡΟΝ Ε'.

Ὅταν τὸ κιβώτιον μιᾶς Ἐκκλησίας ἢ ἐνὸς Μοναστηρίου ἢ ἱερατικοῦ Σχολείου ἢ Πτωχοκομείου ἢ Φαρμακείου διὰ τοὺς πτωχοὺς ἢ Σχολείου, ἐν ᾧ διδάσκονται καὶ ἀνατρέφονται δωρεὰν παῖδες ἐσώκοιτοί τε καὶ ἐξώκοιτοί ἢ

Πτωχοκομείου ἤθελον φθάσει εἰς ἀποβάθραν πόλεως τινος τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἐπικρατείας, οἱ ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ ταύτῃ εὐρισκόμενοι, καὶ τὰ πρῶτα φέροντες καλόγηροι, ἢ καὶ καλογραφαὶ θέλουσιν ὑποβάλλει μίαν ἔγγραφον αἴτησιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀρχὴν, δηλαδή: ἐὰν μὲν ᾗναι ξένοι, εἰς τὰ Προξενεῖά των, ἐὰν δὲ ὑπήκοοι τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας, εἰς τοὺς πνευματικούς αὐτῶν ἀρχηγούς διαλαμβάνουσιν εἰς ποίαν Ἐκκλησίαν ἢ κοινότητα ἢ θρησκείαν ἢ Μοναστήριον ἀνήκουσι τὰ εἰρημένα κιβώτια· ἢ δὲ ἀρχὴ αὕτη ἐπικυροῦσα τὴν αἴτησιν ταύτην, καὶ σφραγίζουσα αὐτὴν διὰ τῆς ἰδίας σφραγίδος, ὀφείλει νὰ στείλῃ αὐτὴν εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τελωνείου. Τὰ δ' ἐν τοῖς κιβωτίοις τούτοις εὐρισκόμενα πράγματα θεωρηθέντα ὑπὸ τῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Τελωνείου, καὶ σημειούμενα εἰς τὸ ἐπὶ τοιοῦτοις πράγμασιν ἐξειδιασμένον κατάστιχον, θέλουσιν παραδίδεσθαι ἀμέσως, χωρὶς νὰ λαμβάνηται τελωνιακὸν δικαίωμα. Ἐὰν δὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῶν πραγμάτων τούτων ἤθελεν ὑπερβῆ τὸ ἐτησίως προσδιορισθὲν τῆς ἀσυδοσίας ποσὸν δι' ἕκαστον Μοναστήριον ἢ ἱερατικὸν Σχολεῖον ἢ Νοσοκομεῖον ἢ Φαρμακεῖον πτωχῶν ἢ Ὀρφανοτροφεῖον ἢ Σχολεῖον, ἐνῶ διδάσκονται καὶ ἀνατρέφονται δωρεὰν παῖδες ἐσώκοιτοὶ τε καὶ ἐξώκοιτοὶ ἢ Πτωχοκομεῖον, τότε θέλει λαμβάνεσθαι τὸ κανονικὸν τελώνιον διὰ τὰ περιπλέον.

ΑΡΘΡΟΝ ΣΤ'.

Τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν Μοναστηρίων, καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων καταστημάτων κιβώτια θέλουσι στέλλεσθαι εἰς τὰ μέρη των συνοδευόμενα ὑπὸ ἐνὸς τελωνιακοῦ Ὑπαλλήλου.

ΑΡΘΡΟΝ Ζ'.

Ἐὰν ἐντὸς τῶν εἰρημένων κιβωτίων ἤθελεν εὔρεθῆ ἄλλο τι πρᾶγμα ἐκτὸς τῶν εἰς Μοναστήριον καὶ ἄλλο τι τοιοῦτον κατάστημα ἀναγκαιούτων, καὶ ἐν τῷ κανονισμῷ

τούτω προσδιωρισμένων, περί τοῦ τοιούτου πράγματος ἡ Διεύθυνσις τοῦ Τελωνείου θέλει συνεννοεῖσθαι προηγουμένως, ἐάν μὲν τὸ πρᾶγμα ἀνήκῃ εἰς ὑπήκοον ξένον, μετὰ τοῦ Προξενείου του, εἰ δὲ μὴ μετὰ τοῦ πνευματικοῦ Ἀρχηγοῦ του, καὶ διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ὀλοσχερῶς τὸ τελώνιον.

ΑΡΘΡΟΝ Η΄.

Ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς Μοναστηρίοις καὶ τοιούτοις καταστήμασι ἐνδέχεται νὰ ᾔῃαι ἄλλοτε περισσότερος, καὶ ἄλλοτε ὀλιγότερος, διὰ τοῦτο, διὰ νὰ ἡμπορῇ ἀναλόγως μὲ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις Β΄ καὶ Γ΄ ὀρισθείσας βάσεις νὰ προσδιορισθῇ τὸ ὅλον τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων ἐκάστου Μοναστηρίου καὶ τῶν λοιπῶν τοιούτων καταστημάτων, τὰ Προξενεῖα καὶ οἱ πνευματικοὶ Ἀρχηγοὶ ὀφείλουσι κατ' ἔτος πρὸ τῆς πρώτης Μαρτίου νὰ διδωσι πρὸς τοὺς ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἰδασμῶν τοῦ Νομοῦ (Ῥουσουμὰτ Ναζηρῆ) ἓνα ἐπίσημον κατάλογον διαλαμβάνοντα τὸν ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μοναστηρίου ἐκείνου, ἢ τοῦ ἱερατικοῦ Σχολείου ἢ ἄλλου τοιούτου καταστήματος· ὁ δ' ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ ὀρισθεὶς ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ αὐξηθῇ ἐν μηδεμιᾷ προφάσει μέχρι τέλους τοῦ ἔτους. Ἐάν δὲ τὰ Προξενεῖα, ἢ οἱ πνευματικοὶ Ἀρχηγοὶ δὲν ἤθελον στείλῃ τὴν α΄, Μαρτίου ἐκάστου ἔτους τὸν νέον κατάλογον, ὡς εἴρηται, τότε, ὡς πρὸς τὴν ἀσυδοσίαν ἢ Διεύθυνσις τοῦ Τελωνείου θέλει βαδίζει ἐπὶ τοῦ καταλόγου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅστις καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ ἀλλάξῃ, ἐάν δὲν ἤθελε παρέλθῃ ὀλόκληρον ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης. Ἐάν ἰδὲ ὁ εἰρημένος κατάλογος ἤθελε μὲν σταλῇ τὴν α΄, Μαρτίου, ἀκολούθως δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἤθελεν οἰκοδομηθῇ ἐν Μοναστήριον, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον κατάστημα, διὰ νὰ δύνηται νὰ προσδιορισθῇ τὸ ἀληθὲς ποσὸν τῆς ἀσυδοσίας τοῦ τελω-

υείου τοῦ Μοναστηρίου τούτου. ἢ ἄλλου τοιούτου τινός κοινοφελούς καταστήματος, ὀφείλουσι τὰ Προξενεῖα ἢ οἱ πνευματικοὶ Ἀρχηγοὶ νὰ εἰδοποιῶσιν εὐθύς τὸ πρᾶγμα ἐπισημῶς εἰς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δασμῶν,

ΑΡΘΡΟΝ Θ'.

Οἱ τὰ πρῶτα φέροντες μεταξύ τῶν καλογήρων καὶ καλογραιῶν τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Ἐπικρατείᾳ κειμένων Μοναστηρίων καὶ λοιπῶν καταστημάτων, διὰ νὰ παραλαμβάνωσιν, ὡς ἐν τῷ ε'. ἄρθρῳ εἴρηται, διὰ τῶν Προξενείων καὶ τῶν πνευματικῶν Ἀρχηγῶν τῶν τὰ κιβώτια, τὰ ὁποῖα περιέχουσι πράγματά των, ὅταν ἤθελον φθάσῃ, ὀφείλουσι νὰ διορίζωσιν ἓνα ὑπάλληλον ἐπὶ τούτῳ. Προσέτι δὲ, καὶ διὰ νὰ δύνηται νὰ προσδιορισθῇ τὸ ἀληθὲς ποσὸν τῆς ἀσυδοσίας τοῦ τελωνίου ἐκάστου Μοναστηρίου ἢ ἄλλου καταστήματος, ὀφείλουσιν, ὡς ἐν τῷ η'. ἄρθρῳ εἴρηται, νὰ εἰδοποιῶσιν ἀπὸ τῆς α'. Μαρτίου ἐκάστου ἔτους διὰ τῶν Προξενείων ἢ τῶν πνευματικῶν Ἀρχηγῶν τῶν τῷ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δασμῶν τοῦ Νομοῦ τὸν ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Μοναστηρίων καὶ λοιπῶν καταστημάτων αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ Ι'.

Ἐπειδὴ τὰ εἰς τὰ κεντρικὰ μέρη εὐρισκόμενα μεγάλα Μοναστήρια ἐκ τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα μεταφέρουσιν ἐξ Εὐρώπης, εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ στέλλωσιν εἰς τὰ παρακείμενα Μοναστήρια, ἐν μὲν τῇ εἰσαγωγῇ τῶν πραγμάτων τούτων ἢ Διεύθυνσις τοῦ Τελωνείου τῆς πόλεως εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκονται τὰ μεγάλα ταῦτα Μοναστήρια, θέλει δίδει τὴν ἀδειαν, ἀφοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ τελωνιακὸν αὐτῶν δικαίωμα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσυδοσίας τῶν μεγάλων τούτων Μοναστηρίων· ἐν δὲ τῇ ἐξαγωγῇ θέλει προσέχει εἰς τὸ νὰ ἐπιστρέφῃ καὶ προσθέτῃ τὸ ποσὸν τοῦ τελωνιακοῦ τούτου δικαίωματος εἰς τὴν ἀσυδοσίαν τῶν αὐτῶν μεγάλων Μο-

ναστηρίων. Όταν δὲ τὰ πράγματα ταῦτα φθάσωσιν εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται τὸ Μοναστήριον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἐστάλησαν ἡ Διεύθυνσις τοῦ Τελωνείου τοῦ μέρους ἐκείνου, ἀφοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ τελωνιακὸν αὐτῶν δικαίωμα ἐκ τοῦ ἑτησίου ποσοῦ τῆς ἀσυδοσίας τοῦ Μοναστηρίου ἐκείνου, θέλει παραδίδει αὐτά.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΑ΄.

Ἐὰν ἐν Μοναστήριον καλογήρων ἢ καλογραϊῶν θέλωσται εἰς ἐν ἄλλο Μοναστήριον προϊόντα τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἐπικρατείας ἐκ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων, ὁ Ἠγούμενος τοῦ Μοναστηρίου ἐκείνου ἢ ὁ ἐπιτετραμμένος τὰ τοῦ Μοναστηρίου πράγματα, θέλει ὑποβάλλει ἐπὶ τούτῳ μίαν ἐγγραφὸν αἰτησὶν διὰ τοῦ Προξενείου ἢ τῶν πνευματικῶν Ἀρχηγῶν καὶ ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ φέρῃ εἰς ἀνάλογον τῆς ἀποστάσεως χρονικὸν διάστημα ἐν ἐπίσημον πιστοποιητικὸν ἐπικυρωμένον ὑπὸ τοῦ Τελωνιάρχου τοῦ μέρους ἐκείνου εἰς ἀπόδειξιν ὅτι τὰ πράγματα ἐκεῖνα ἐστάλησαν, θέλουσιν εἶναι ἐλεύθερα τελωνίου, καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τελωνείου θέλει δίδει ἄδειαν διὰ τὴν ἐξαγωγήν των. Ὅταν δὲ τὰ πράγματα ταῦτα φθάσωσιν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἐν ἣ εὐρίσκεται τὸ Μοναστήριον, πρὸς τὸ ὁποῖον ἐστάλησαν, τὸ Τελωνεῖον τῆς πόλεως ἐκείνης, ἀφοῦ ἀφαιρέσῃ αὐτὰ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσυδοσίας τοῦ Μοναστηρίου ἐκείνου, θέλει παραδίδει αὐτὰ εὐθὺς. Ἐὰν δὲ ἀνεῦ μηδεμιᾶς καταναγκαστικῆς αἰτίας δὲν ἤθελεν ἐμφανισθῆ ἐντὸς τοῦ προσδιορισθέντος χρονικοῦ διαστήματος, τὸ ἐπίσημον ἐκεῖνο πιστοποιητικὸν, τὸ κανονικὸν τελώνιον τῶν πραγμάτων ἐκείνων θέλει τὸ πληρῶνει τὸ Μοναστήριον, τὸ ὁποῖον τὰ ἔστειλεν.

Ἐπειδὴ τὰ ἐν Παλαιστίνῃ κείμενα Μοναστήρια τῶν ἁγίων Τόπων μεταφέρουσι τὸν ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς οἶνον ἐκ τῆς νήσου Κύπρου, ὁ Ἠγούμενος τοῦ στέλλοντος τὸν οἶ-

νον Μοναστηρίου διά νά λάβῃ τήν ἄδειαν τοῦ νά ἀποστείλῃ αὐτὸν ἐλεύθερον παντός τελωνιακοῦ δασμοῦ, ὡς καί τοῦ ὀνόμαζομένου Ζεδζιριγιέ, θέλει καθυποβάλλει διά τοῦ Προξενείου ἢ τῶν πνευματικῶν Ἀρχηγῶν μίαν ἔγγραφον αἰτήσιν πρὸς τὸν Ἐπιτετραμμένον τὴν εἰσπραξίν τῶν δασμῶν, ἡ ἀδεια αὕτη θέλει χορηγεῖσθαι δι' ἐνὸς ἀποδεικτικοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπικυρούμενον ὑπὸ τοῦ Τελωνιάρχου τῆς Ἰάφφας θέλει ἐπιστρέφεσθαι εἰς διάστημα πεντήκοντα ἡμερῶν, ἐάν δὲν ἤθελεν ὑπάρχει καταναγκαστικὴ τις αἰτία. Ὅταν δὲ ὁ οἶνος οὗτος φθάσῃ εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς Ἰάφφας, διά νά παραδοθῇ εἰς τὸν ἐκ μέρους τῶν Μοναστηρίων τῶν ἁγίων Τόπων εὐρισκόμενον ἐκεῖ Ἐπίτροπον, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τελωνείου ἀναλόγως μὲ τὴν διανομὴν τοῦ Ἐπιτρόπου θέλει ἀριθμήσει εἰς τὴν ἐτήσιον ἀσυδοσίαν ἐκάστου Μοναστηρίου, ὅσον τελωνιακὸν δικαίωμα ἀνήκει εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴνου τούτου. Ἐάν δὲ ἄνευ καταναγκαστικῆς αἰτίας δὲν ἤθελεν ἐπιστραφῇ ἐπικυρωμένον τὸ ῥηθὲν ἀποδεικτικὸν εἰς διάστημα πεντήκοντα ἡμερῶν, ὁ Ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξίν τῶν δασμῶν τῆς νήσου ταύτης θέλει ζητεῖ καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἡγουμένου τοῦ Μοναστηρίου, τὸ ὁποῖον ἔστειλε τὸν οἶνον, τὸ δικαίωμα τοῦ Ζεδζιριγιέ καὶ τοῦ Τελωνείου.

Ὁ οἶνος, τὸν ὁποῖον τὸ ἐπὶ τῆς νήσου Κύπρου Μετόχιον τῶν ἁγίων Τόπων ἤθελεν ἀγοράσει ἐπιτοπίως, καὶ ὁστις ἤθελε σταλῆ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, θέλει εἶναι ἐλεύθερος ἐσωτερικοῦ δασμοῦ τοῦ Ζεδζιριγιέ· ὀφείλει δὲ μόνον ὁ Ἡγούμενος τοῦ ῥηθέντος Μετοχίου νά ἐπιστρέφῃ, ὡς ἀνωτέρω εἶρηται, ἐπικυρωμένον τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἀφίξεως αὐτῶν εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς Ἰάφφας.

Ἐάν τὰ ἐκτὸς τῶν ἁγίων Τόπων ἀλλαχοῦ κείμενα Μοναστήρια ἤθελον στείλῃ οἶνον εἰς ἄλλα Μοναστήρια ἐντὸς τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἐπικρατείας, θέλουσι χαίρει τὰ αὐτὰ ἐπίσης προνόμια ὑποκείμενα εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις.

Ὁ παρά πάντων τῶν Μοναστηρίων δι' ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν ἐπιτοπίως κατασκευαζόμενος οἶνος θέλει εἶναι ἐλεύθερος δασμοῦ τοῦ Ζεδζιριγέ.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΒ΄.

Ἐπειδὴ τὰ τῶν καλογήρων τῶν Μοναστηρίων τῶν ἁγίων Τόπων ἐνδύματα, ὡς καὶ τὰ τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἐλέους, καὶ λοιπῶν κληρικῶν κοινοτήτων, κατασκευάζονται ἐκ τῶν ὑφασμάτων, τὰ ὅποια φέρουσιν ἐξ Εὐρώπης τὰ μεγάλα Μοναστήρια, καὶ ἀκολούθως στέλλουσιν εἰς τὰ λοιπὰ Μοναστήρια διὰ τοὺς εἰρημένους καλογήρους καὶ καλογραίας, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀφίξει τῶν ὑφασμάτων τούτων εἰς τὴν πόλιν, ἐν ἣ εὐρίσκονται τὰ μεγάλα Μοναστήρια, ἢ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Διεύθυνσις τοῦ Τελωνείου ἀφαιρεῖ τὸ τελωνιακὸν αὐτῶν δικαίωμα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσυδοσίας τῶν μεγάλων τούτων Μοναστηρίων, διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἐξαγωγῇ τῶν ἐνδυμάτων τούτων, τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει ἐπιστρέφῃσθαι καὶ προστίθεσθαι εἰς τὴν ἀσυδοσίαν τῶν μεγάλων Μοναστηρίων. Ὅταν δὲ τὰ ἐνδύματα ταῦτα φθάσωσιν εἰς πόλιν, ἐν ἣ εὐρίσκονται τὰ Μοναστήρια, εἰς τὰ ὅποια ἐστάλησαν, ἢ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Διεύθυνσις τοῦ Τελωνείου θέλει ἀφαιρεῖ τὸ τελωνιακὸν αὐτῶν δικαίωμα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσυδοσίας τῶν Μοναστηρίων τούτων, καὶ οὕτω θέλει παραδίδει αὐτά.

Ἐτυπώθη ἐν τῷ Βασιλικῷ Τυπογραφείῳ τῇ 27 τοῦ μηνὸς Σεβάτ, τοῦ 1281 ἔτους τῆς Ἑγίρας.

ΙΣΟΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΚΤΗΡΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.

(Ἐξαιρουμένης τῆς Νήσου Κρήτης).

Μολονότι προλαβόντως ἐστάλησαν ὁδηγίαι δι' ἐπισήμων Γραμμάτων πανταχοῦ περὶ τῆς περιουσίας τῶν χριστιανῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τινὰ μὲν μέρη δὲν ἐννοήθη καλῶς τὸ πρᾶγμα, ἀλλαχοῦ δὲ ἐγένετο κακὴ χρῆσις τῶν ἐν τοῖς ἐγγράφοις ἐκείνοις διατακτομένων, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἤδη ἡ ἀκόλουθος τελειωτικὴ ἀπόφασις ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐπειδὴ τὴν τῶν ἐνήλικας κληρονόμους ἐχόντων καὶ ἀποθνησκόντων χριστιανῶν περιουσίαν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καταγράψωσιν οἱ Κριταὶ καὶ Ναΐπιδες, διὰ τοῦτο, ἐν ὅσῳ οἱ κληρονόμοι τῶν τοιούτων δὲν ἤθελον ζητήσῃ, ἵνα καταγραφῇ καὶ διανεμηθῇ ἡ περιουσία, οἱ Κριταὶ δὲν θέλουν ἐπεμβαίνειν μηδαμῶς, μήτε ἐπιμίγνυσθαι τὸ παράπαν. Ἐὰν δὲ τις τῶν κληρονόμων τούτων ἤθελεν ἐκθέσῃ παράπονα κατὰ τινος τῶν συγκληρονόμων του περὶ διανομῆς καὶ ἐγχειρίσεως τῆς περιουσίας, καὶ ἤθελε κάμῃ αἴτησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τότε θέλουν δικάζεσθαι ἐπὶ Συμβουλίου διὰ τῆς Κρίσεως, καὶ θέλει καταγράφεσθαι ἡ περιουσία ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνάγοντος κατὰ τὸ πρέπον.

Ἐὰν δὲ ὁ ἀπαθανῶν ἀφήσῃ ἀνήλικα ὄρφανὰ, τότε, ἐπειδὴ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Ὑψηλῆς Κυβερνήσεως ἀπαιτεῖ, ἵνα διατηρῆται ἡ περιουσία τῶν τοιούτων ὄρφανῶν, θέλει καταγράφεσθαι ἡ περιουσία τούτων κατὰ τὸ Σεβρί, καὶ ἀφοῦ ἐκπληρωθῶσιν ἀνελλιπῶς τὰ πρὸς κηδεῖαν καὶ ἐνταφιασμὸν τοῦ ἀποθανόντος συμβάντα ἐξοδα, ὡς καὶ πάντα ὅσα εἴτε χρεωστεῖ, εἴτε ἐπισήμως διέθεσε, τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς, εἴτε χρηματικὸν καὶ πραγματικόν, παραδίδεσθαι πρὸς φύλαξιν τῷ Ἐπιτρόπῳ ἢ Κηδεμόνι αὐτῶν, κατὰ τὰ σουρούτια

καὶ τὸ Νιζάμιον, ἐν περιπτώσει μὲν τοι, καθ' ἣν ὁ Ἐπίτροπος ἢ ὁ Κηδεμὼν δὲν ἤθελον εἶναι ἄνθρωποι ἀκατάστατοι καὶ ἄσωτοι. Ἐὰν δὲ τὰ ὀρφανὰ ταῦτα δὲν ἔχωσι κανένα, τότε θέλουσιν ἐκλέγεσθαι εἰς Κηδεμῶν καὶ εἰς Ἐφορος αὐτῶν ἐκ τῶν ἀξιολίστων τοῦ ἔθνους των, καὶ εἰς αὐτοὺς θέλει ἐγχειρίζεσθαι ἢ περιουσία τῶν ὀρφανῶν, ἀφοῦ ἤθελε ληφθῆ παρ' αὐτῶν ἐγγυητῆς καὶ ἐγγαφον εἰς τὸ ὅτι δὲν θέλουσι καταναλώσει αὐτήν, ἀλλὰ θέλουσι φροντίζει ἀνελλιπῶς τόσον τὰ πρὸς διατροφήν αὐτῶν, ὅσον καὶ τὰ πρὸς ἀνατροφήν καὶ ἐκπαίδευσιν. Περὶ τούτων δὲ πάντων θέλει γίνεσθαι καὶ ἐν δικαστικὸν ἐγγραφον. Εἰς δὲ τὴν καταγραφὴν τῶν περιουσιῶν τούτων, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀγωγὰς, αἰτινες ἤθελον θεωρηθῆ κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν ἐνηλίκων κληρονόμων, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, οἱ Κριταὶ δὲν θέλουσι λαμβάνει μῆτε ὀβολὸν περισσώτερον ἀφ' ὅ,τι ἤδη λαμβάνουσι κατὰ τὸν Κανονισμόν: τοῦτέστιν ἓνα παρὰν ρέσμι κισμέτι εἰς τὸ γρόσιον, καὶ ἐξήκοντα παράδες εἰς τὰ χίλια γρόσια διὰ καϊδιγέν· ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰς οὗτος εἰς τὸ γρόσιον θέλει λαμβάνεσθαι κατὰ τὸν Κανονισμόν ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος (ὅσον δήποτε καὶ ἂν ᾗ), δηλαδή, μετὰ τὴν ἐξαιρέσιν τῶν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἐξόδων, ἔτι δὲ καὶ ὄσων χρεωστῆ ἢ διέθεσεν· ἐὰν δὲ τις τῶν κληρονόμων ἑνὸς κατοικοῦ ἐπαρχίας ἀποθανόντος ἤθελεν ἀποδημεῖ, ἢ ἤθελεν εἶναι φρενόληπτος, καὶ ἢ περιουσία αὐτοῦ θέλει καταγράφεσθαι, καθ' ὃν τρόπον ὠρίσθη περὶ ὀρφανῶν. Εἰς δὲ τὰς περιουσίας τῶν ἐνήλικας ἐχόντων τοὺς κληρονόμους θέλει λαμβάνεσθαι χάρτιζι μόνον ἀπὸ τὸ μερίδιον τοῦ ἀγωγὴν ποιήσαντος ἐνήλικος κληρονόμου, οὐχὶ δὲ καὶ ἀπὸ τὰ μερίδια τῶν ἄλλων. Τὰ δὲ πράγματα καὶ ἢ περιουσία τῶν μὴ ἐχόντων εἰς τὸ φαινόμενον ἐγνωσμένον τινὰ κληρονόμον, ἐπειδὴ ἀνήκουσιν εἰς τὸ Πέιτ-οὐλ-μάλι, ἢ περιουσία αὐτῶν θέλει καταγράφεσθαι διὰ τῶν Μάλ μεμεούριδων καὶ τῆς Ἰερὰς Κρίσεως, καὶ θέλει ἐνεργεῖσθαι ὅ,τι

ἀπαιτεῖ τὸ Σερρί καὶ τὸ Νιζάμι. Ἐὰν δέ τις εἴτε ἐκ Κων-
σταντινουπόλεως, εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς ἐπαρχίας ἐν τῷ
παρεπιδημεῖν εἰς τινα πόλιν, εἴτε χάριν ἐμπορίου, εἴτε πε-
ριηγήσεως, τυχὸν ἀποθάνῃ, ἢ περιουσία αὐτοῦ θέλει κα-
ταγράφεσθαι διὰ τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Κρίσεως,
καὶ ὅσα πράγματα ἐξ αὐτῆς ὑπόκεινται εἰς φθοράν, αὐτὰ
θέλουσι πωλεῖσθαι κατὰ τὴν ἀξίαν των, καὶ ἀφοῦ, ὡς ἀνω-
τέρω εἴρηται, ἐξαιρεθῶσι τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδα, τὰ χρέη του,
καὶ τὸ σύνθητες ρέσμι, τὸ ὑπόλοιπον θέλει φυλάττεσθαι ἐν
τῷ ταμείῳ τῆς ἐπαρχίας, καθὼς καὶ ἐὰν ἔχη καὶ ἀδάμαν-
τας, εἴτε καὶ λοιπὰ πολύτιμα πράγματα, θέλουσιν ἐπίσης
φυλάττεσθαι καὶ αὐτὰ εἰς ἀσφαλές τι μέρος, καὶ ὅταν ἤθε-
λον παρουσιασθῶσιν οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἢ Ἐπίτροποί των,
τότε θέλουσι παραδίδασθαι εἰς αὐτοὺς τὰ μὲν χρήματα εἰς
μετρητὰ, τὰ δὲ λοιπὰ πεφυλαγμένα πολύτιμα πράγματα
ἀπαράλλακτα κατὰ τὸ κατάστιχον. Μολαταῦτα, ἐὰν τις
πρὸ τοῦ θανάτου του ἤθελε διαθέσῃ τὸ τρίτον τῆς περιου-
σίας του εἰς τινας ἐκ τῶν προκρίτων, ὅχι μόνον ἢ διαθήκη
αὕτη θέλει θεωρεῖσθαι ἐπίσημος εἰς τὸ Σερρί μετὰ τὸν θά-
νατον αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπὶ πλέον, ἐὰν ὁ ἀποθανὼν, ἔχων ἔτι σώ-
ας τὰς φρένας του, ἤθελε κάμη ἐπίσημον διαθήκην ἐνώπιον
ἀξιοπίστων μαρτύρων, ἐπικυρωθεῖσαν ἀπὸ Πατριάρχην ἢ
Μητροπολίτην ἢ Ἐπίσκοπον ἢ ἀπο τοὺς Ἐπιτρόπους αὐτῶν,
καὶ ἤθελε διανεῖμῃ τὴν περιουσίαν του εἰς ἕκαστον τῶν
γνησίων κληρονόμων χωριστὰ, ἢ καὶ εἰς ἄλλα ἄτομα καὶ
ἤθελεν ἐξαιρέσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ μέρος ἐκάστου, τὰ τοι-
αῦτα ἔγγραφα, ἀποδεικνυόμενα γνήσια, θέλουσι ἀναγνωρί-
ζεσθαι ἐπίσημα παρὰ τοῖς Κριταῖς καὶ τοῖς λοιποῖς Ὑπαλ-
λήλοις, καὶ ἢ τοιαύτη περιουσία δὲν χρήζει πλέον καταγρα-
φῆς, ἀλλὰ, εἴτε εἰς κινητὰ συνίσταται, εἴτε εἰς ἀκίνητα
πράγματα, θέλει παραδίδασθαι εἰς ὅσους ἢ διαθήκη ῥητῶς
διαλαμβάνει. Ἐὰν ὁμοῦς τὰ ἀκίνητα πράγματα ἦναι γαῖαι
ἢ οἰκοδομαὶ βακουφικαὶ. ἢ καὶ γαῖαι ὀνομαζόμεναι Ἐραζίη

μιριέ, ἐπειδὴ καὶ τούτων δὲν εἶναι ἀληθῆς ἰδιοκτησίᾳ ἐκείνων, οἵτινες τὰ ἐξουσιάζουν, ἀλλ' ἢ ἐκποίησης αὐτῶν χρήζει, ἢ μὲν τῶν Βακουφικῶν, τῆς ἀδείας τοῦ Μουτεβελῆ, ἢ δὲ τῶν γαιῶν τοῦ Μηριοῦ, τῆς ἀδείας τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκποίησης αὐτῶν, γινομένη ἀνευ ἀδείας τῶν Ἐπιτετραμμένων, δὲν ἔχει κῶρος, κατὰ τοὺς Κανόνας καὶ τὸ Νιζάμι, διὰ τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἀνευ, ἵνα ὡς πρὸς τὰ ἀκίνητα ταῦτα πράγματα ἐκτελεῖται πρότερον ὁ περὶ Βακουφικῶν καὶ τῶν τοιούτων γαιῶν Κανονισμός.

Ἐν συνόψει ὕστερον ἀπὸ τὰς λεπτομερίας ταύτας εἰάν τις ἤθελε φωνῆ ἀντιπράττων εἰς τὴν κατὰ τὸν ἀνωτέρω διαγραφέντα τρόπον γενομένην ἀπόφασιν ἢ ἤθελε κάμη κακὴν χρῆσιν αὐτοῦ, ὁ τοιοῦτος θέλει εἶναι ἔνοχος αὐστηρᾶς εὐθύνης· καθότι ὁ μόνος σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ διατήρησις τῶν κληρονομικῶν πραγμάτων τῶν ὀρφανῶν, καὶ διὰ τοῦτο οὐδεὶς θέλει βαδίσαι παρὰ τὸ διάγραμμα τοῦτο· καὶ ἐπειδὴ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὄχι μόνον ὁ Σοφολογιώτατος Σείχ-ούλ-Ἰσλάμης ἔγραψε πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ Θεοσώτῳ Ἐπικρατεία Κρίτας καὶ Ναϊπιδας, καὶ διέταξεν αὐτοῖς αὐστηρῶς, ἀλλὰ διεκοινώθη τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐδόθησαν καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι διαταγαὶ διὰ τῶν Πατριαρχείων καὶ πρὸς πάντας τοὺς Μητροπολίτας, Μερχάσιδας καὶ Ἐπισκόπους, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐπιβάλληται ἡ πρέπουσα τιμωρία εἰς τὸν ἐναντία νούτοις τούντεθεν πράξοντα, καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τούτοις καὶ Ὑψηλὴ Πύλη διεβίβασε πανταχοῦ τὰς ἐντόνους διαταγὰς τῆς, ἵνα καταβάλλωσι πᾶσαν προσοχὴν πάντες, εἴτε Ὑψηλοὶ Βαλῆδες καὶ Μουτεσαρίφιδες, εἴτε Καϊμακάμιδες καὶ Μουδούριδες τῶν Καζάδων, εἴτε καὶ λοιποὶ Ὑπάλληλοι, εἰς τὸ νὰ μὴ συμβῆ τούντεθεν κάμμία ἐναντία πράξις ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, διὰ τοῦτο γράφοντες καὶ πρὸς ὑμᾶς ἰδίως, κατὰ συνέπειαν Ὑψηλοῦ Ἰραδῆ, προτρεπόμεθα νὰ ἀπεύσητε καὶ ἐνεργήσητε τὸ πρέπον, ὡς ἀνωτέρω γέγραπται.

